

Strona w postępowaniu głównym

Stefano Burzio

Pytanie prejudycjalne

Czy przepis [art. 10 bis decreto legislativo nr 74 z dnia 10 marca 2000 r.] w zakresie, w jakim zezwala na ocenę odpowiedzialności karnej podmiotu, na który za ten sam czyn (niewpłacenie zaliczek na podatek) nałożono już ostatecznie sankcję administracyjną przewidzianą w [art.13 ust. 1 decreto legislativo nr 471 z dnia 18 grudnia 1997 r.] (z zastosowaniem dopłaty), jest zgodny z prawem wspólnotowym w rozumieniu art. 4 [Protokołu nr 7 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności] i art. 50 [Karty praw podstawowych Unii Europejskiej]?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 12 listopada 2014 r. – Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj, SSAB Europe Oy

(Sprawa C-506/14)

(2015/C 034/09)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj, SSAB Europe Oy

Inny uczestnik postępowania: Työ- ja elinkeinoministeriö

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy decyzja Komisji 2013/448/UE⁽¹⁾ jest nieważna w zakresie, w jakim oparta jest na art. 10a ust. 5 dyrektywy w sprawie handlu uprawnieniami do emisji⁽²⁾ oraz narusza art. 23 ust. 3 tej dyrektywy, ponieważ nie została ona przyjęta zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 5a decyzji Rady 1999/468/WE⁽³⁾ i w art. 12 rozporządzenia nr 182/2011/UE⁽⁴⁾? W wypadku udzielenia na niniejsze pytanie odpowiedzi twierdzącej nie ma potrzeby odpowiadania na pozostałe pytania.
- 2) Czy decyzja Komisji 2013/448/UE narusza art. 10a ust. 5 lit. a) dyrektywy w sprawie handlu uprawnieniami do emisji w zakresie, w jakim Komisja przy określaniu progu emisji dla przemysłu nie uwzględniła:
  - (i) części zweryfikowanych emisji z okresu 2005-2007 pochodzących z działalności i instalacji włączonych na okres 2008-2012 do zakresu zastosowania dyrektywy w sprawie handlu emisjami, w odniesieniu do których jednak w okresie 2005-2007 nie istniał obowiązek weryfikacji i które z tego względu nie były zarejestrowane w rejestrze CITL;
  - (ii) nowej działalności włączonej do zakresu zastosowania dyrektywy w sprawie handlu uprawnieniami do emisji na okres 2008-2012 oraz 2013-2020 w zakresie, w jakim nie podlegała ona w latach 2005-2007 pod zakres zastosowania tej dyrektywy i prowadzona była w ramach instalacji podlegających już w tym okresie pod zakres zastosowania dyrektywy w sprawie handlu emisjami;
  - (iii) emisji pochodzących z instalacji wyłączonych z ruchu przed dniem 30 czerwca 2011 r., pomimo że faktycznie istnieją emisje z tych instalacji poddane weryfikacji w latach 2005-2007 oraz częściowo latach 2008-2012.

W wypadku udzielenia po części odpowiedzi twierdzącej na pytania 2 (i)-(iii), czy decyzja Komisji 2013/448/UE jest nieważna z punktu widzenia zastosowania międzysektorowego współczynnika korygującego, w ten sposób że nie podlega on zastosowaniu?

- 3) Czy decyzja Komisji 2013/448/UE jest z tego względu nieważna oraz narusza art. 10a ust. 5 dyrektywy w sprawie handlu uprawnieniami do emisji jak również cele tej dyrektywy, że przy obliczaniu prognozy emisji dla przemysłu zgodnie z art. 10a ust. 5 lit. a) i b) dyrektywy w sprawie handlu uprawnieniami do emisji nie uwzględnia emisji, które powstają przy (i) produkcji energii elektrycznej pochodzącej z gazów odlotowych w niebędących „wytwórcami energii elektrycznej” instalacjach ujętych w załączniku I do dyrektywy w sprawie handlu uprawnieniami do emisji oraz (ii) wytwarzania energii cieplnej w niebędących „wytwórcami energii elektrycznej” instalacjach ujętych w załączniku I do dyrektywy w sprawie handlu uprawnieniami do emisji i którym na podstawie art. 10a ust. 1-4 dyrektywy w sprawie handlu uprawnieniami do emisji oraz decyzji Komisji 2011/278/UE ⁽⁵⁾ może przysługiwać bezpłatny przydział uprawnień?
- 4) Czy decyzja Komisji 2013/448/UE – sama w sobie albo w związku z art. 10a ust. 5 dyrektywy w sprawie handlu uprawnieniami do emisji – jest nieważna oraz narusza art. 3 lit. e) i u) dyrektywy w sprawie handlu uprawnieniami do emisji, ponieważ przy obliczaniu prognozy emisji dla przemysłu zgodnie z art. 10a ust. 5 lit. a) i b) dyrektywy w sprawie handlu uprawnieniami nie uwzględnia emisji ww. w pytaniu 3?
- 5) Czy decyzja Komisji 2013/448/UE narusza art. 10a ust. 12 dyrektywy w sprawie handlu uprawnieniami do emisji w zakresie, w jakim międzysektorowy współczynnik korygujący stosuje się w odniesieniu do sektora zdefiniowanego w decyzji 2010/2/UE ⁽⁶⁾, w którym występuje znaczące ryzyko ucieczki emisji CO₂?
- 6) Czy decyzja 2011/278/UE narusza art. 10a ust. 1 dyrektywy w sprawie handlu uprawnieniami do emisji w zakresie, w jakim środki Komisji przy ustalaniu wskaźnika emisyjności powinny uwzględniać zachęty dla technologii maksymalizujących wydajność energetyczną, technologie najbardziej wydajne pod względem energetycznym, kogenerację o wysokiej sprawności oraz skuteczne odzyskiwanie energii gazów odlotowych?
- 7) Czy decyzja 2011/278/UE narusza art. 10a ust. 2 dyrektywy w sprawie handlu uprawnieniami do emisji w zakresie, w jakim zasady obowiązujące w odniesieniu do wskaźników emisyjności powinny opierać się na średnich parametrach 10 % najbardziej wydajnych instalacji w danym sektorze?

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. dotycząca krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 240, 27).

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s. 32).

⁽³⁾ Decyzja Rady 1999/468/UE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 184, s. 23).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55, s. 13).

⁽⁵⁾ Decyzja Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 130, s. 1).

⁽⁶⁾ Decyzja Komisji 2010/2/UE z dnia 24 grudnia 2009 r. ustalająca, zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, wykaz sektorów i podsektorów uważanych za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji (Dz.U. L 1, s. 10).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale civile di Bologna (Włochy) w dniu 14 listopada 2014 r. – Pebros Servizi srl/Aston Martin Lagonda Limited

(Sprawa C-511/14)

(2015/C 034/10)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale civile di Bologna